

# Bruno

O poveste mică despre emoții mari.

Pentru ursulețul Carol și pentru toți copiii.

# Bruno

Emoțiile ne unesc

Andreea Chiru-Maga

Ilustrații:

Ionuț Robert Olaru





Și vâââââj, la vale s-a rostogolit, printre frunze, flori și vreascuri, Bruno a rămas încremenit.

Ei era mic și nu de mult mergea, însă știa că o pădure din Munții Corpați era căsuța sa.

Chiar dacă era locuită de animale diferite, era tot mai curios să afle dacă exista ceva ce le unea.

— Oare chiar suntem atât de diferiți?  
a întrebat curios.



Timiditatea



Dar într-o zi, când la joacă a ieșit, brusc la fată  
s-a înrășit.

Îl luau foc obrajii, îl venea să se facă mic, aşa  
că imediat de mama lui s-a lipit.

Cu toate că tare mult își dorea, din starea de  
timiditate abia de mai ieșea.

„Ce stranie emoție”, și-a spus el în gând.

„Oare o fi chiar singurul care simte aşa  
pe pământ?”

